

Да ти кажѣ азъ тебѣ Мистеръ Бель, думаше единъ отъ сынове-твѣй, тогы ми ся наплаци око-то. Майка дойде ври мене като полудѣла, нашиба мя добръ и мя гуди въ постелка-тѣ безъ да ми даде да вечерямъ, прѣди да ся сѣтиѣ азъ що ся је случило. И подирь азъ чюхъ майкѣ че ревѣше зады врата-та и това мя наскрѣби повече отъ всичко друго. Азъ да та кажѣ, думаше той, отъ тогы мы не сме хвърлили камѣкъ врѣзъ коткѣ.

— Въ сегашний-тѣ случая Г-жѣ Бердъ скочи скоро съ искрѣвени бузи, отъ коѣ-то тѣ ся виждаше много похубава отъ колко-то бѣше, и прѣстапи кѣмъ мажѣ си съ рѣшителенъ видъ и му каза съ ѣакъ гласъ: —

— Желала бѣхъ да знаѣхъ, Джонъ, какъ мыслишь ты правдивъ ли је той-зи законъ и съгласенъ ли је съ Христѣанскѣ-тѣ вѣрж?

— Ты нече мя напустишь. Мери, ако ти кажѣ че азъ така мыслиѣ!

— Никогы не ся надѣяхъ това нѣщо отъ тебе, Джонъ, нѣ ты не си подавалъ гласъ за той-зи законъ?

— Подавалъ съмъ, моѣ мила подитиканка.

— Трѣбѣ да тѣе срамота. Джонъ! Сиромаси бездомны, безкащны чловѣци! Той-зи законъ је срамотенъ гнусенъ недостоѣенъ за чловѣка, и азъ ще го потѣпѣхъ при прѣвый-тѣ случая; и надѣхъ ся че ще имамъ случая до какво смы достигнѣли, једна жена не смѣе да нах-

рани съ топѣжъ вечерѣж и да прибере въ тѣмѣж ношъ горкы-ти сиромаси, що умирѣтъ отъ гладъ, само за-що-то сѣ тѣ робове и цѣлъ животъ сѣ трѣпѣли притѣненѣя горкы-ты!

— Послушай мя, Мери, моѣж ти ся. Ты си права и твоѣ-ти чюства, твоѣ-то мягкосрѣдѣе сѣ достойны за любовь, за това и азъ тя обычамъ, нѣ, драго моѣа, мы не трѣбѣ да давамы волѣж на наши-ти чюства за да надварѣтъ разумъ-тѣ. Ты разбиращь че тойзи въпросъ не ся относя само до частный-тѣ животъ на чловѣка, нѣ въ него сѣ забрѣканы голѣмы общественны интереси; Сега ся је подвигнѣло такво водненѣе въ народъ-тѣ, гдѣ-то трѣбѣ да оставимъ на страиѣ наши-ты чюства.

— Е, Джонъ, азъ нищо не отбирамъ отъ политикѣ ал' азъ могѣ да четъ свято-то Писаниѣ; и тамъ азъ виждамъ че съмъ длѣжна да нахранѣхъ гладный-тѣ, да облекѣхъ голый-тѣ, да утѣшиѣхъ наскрѣбевый-тѣ; и азъ имамъ намѣрениѣ да послѣдовамъ това поучениѣ.

— Нѣ ако бы гвош-ти дѣла да докарѣтъ голѣмѣ общественѣж бѣдѣж...

— Послушаниѣ Богу не може да докара общественѣж бѣдѣж, азъ знаѣхъ, това че може да бѣде. Вышѣгы је по здраво по полезно и по добръ да вѣршимъ опова, що ни заповѣда Той.

— Послушай сега и мене, Мери, и азъ могѣ да ти представѣхъ ѣасни доказателства за да ти докажѣхъ

— О! не думай такви пусти ду-